

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Faita a soudkyň JUDr. Ivany Růžičkové a JUDr. Martiny Hřímanové ve veřejném zasedání konaném dne 21. června 2023 v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi]

takto:

K odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], se podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 4. 2023 č. j. 2 T 4/2023–5642 v celém výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že se

obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození],

odsuzuje

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finančních prostředků ve výši 296 250 Kč, které obžalovaný vydal v hotovosti dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací] a které jsou uloženy na bankovním účtu vedeném u České národní banky č. [bankovní účet].

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci, a to

- I. 1 ks mobilního telefonu zn. Alcatel a 2 ks mobilních telefonů zn. Apple, které obžalovaný vydal dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací], a dále

- II. 1 ks USB trezoru s přípojným kabelem, který obžalovaný vydal dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací].

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2021 sp. zn. 6 T 61/2021, který nabyl ve výroku o vině a trestu právní moci dne 3. 9. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Napadeným výše označeným rozsudkem uznal Okresní soud v Karlových Varech obžalovaného [jméno] [příjmení] vinným pokračujícím zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se jmenovaný obžalovaný měl dopustit jednáním blíže specifikovaným na straně 1 až 39 napadeného rozsudku celkem 205 útoky v období ode dne 6. 10. 2020 do dne 12. 3. 2021. To zjednodušeně popsáno spočívalo v tom, že obžalovaný v úmyslu podvodně vylákat a obohatit se o finanční prostředky v uvedeném období z různých míst České republiky jako prodejce vystupující i pod různými fiktivními jmény ([obec] [anonymizováno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] či [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [anonymizováno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [obec] atd.) na internetových portálech (bazos.cz či sbazar.cz) smyšleně nabízel k prodeji různé zboží (mobilní telefony, hodinky, herní konzole) a poté, co o ně jednotliví poškození projevíli zájem, z nich k jejich škodě po vzájemné (e-mailové či sms) komunikaci vylákal finanční částku odpovídající jim udávané prodejní ceně nabízeného zboží v celkové výši 1 197 390,30 Kč, kterou mu poškození zaslali na jím udané bankovní účty, k nimž si předtím sjednal přístup, a poté s poškozenými přestal komunikovat, zboží jim neodeslal a peníze nevrátil.

2. Soud prvního stupně obžalovanému uložil podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků a osmi měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalovanému uložil podle § 71 trestního zákoníku současně trest propadnutí zajištěných finančních prostředků ve výši 296 250 Kč a rovněž podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku i trest propadnutí zajištěných telefonů, a to 1 ks mobilního telefonu zn. Alcatel a 2 ks mobilních telefonů zn. Apple a dále trest propadnutí 1 ks USB trezoru s přípojným kabelem. Zároveň okresní soud zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2021 sp. zn. 6 T 61/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

3. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný podal včasné odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Podané odvolání zaměřil výlučně do výroku o trestu. V písemném odůvodnění odvolání obžalovaný uvedl, že považuje trest, který mu byl uložen, za zcela nepřiměřený závažnosti trestného činu, jeho osobě a polehčujícím okolnostem. Dle obžalovaného okresní soud nedostatečně v rámci úvahy o trestu a odůvodnění jeho výše promítl situaci i postup obžalovaného, stejně jako jednotlivé skutečnosti, které byly soudu známy jak ze spisu, tak vyšly najevo v rámci hlavního líčení. Obžalovaný primárně považuje souhrnný trest ve výši tří let a osmi měsíců za zcela nepřiměřený v první řadě z důvodu, že v rámci hlavního líčení prohlásil vinu a nejen, že tímto způsobem projevil sebereflexi, ale především značným způsobem ulevil soudu od provádění složitého dokazování, které by jinak soud musel provádět, a vzhledem k počtu poškozených by se jednalo o dokazování značně náročné a složité, které by trestní řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

zásadním způsobem prodloužilo a dost možná i ztížilo odsouzení obžalovaného. Obžalovaný tedy svým prohlášením viny naprosto zásadním způsobem napomohl možnosti téměř okamžitého vydání odsuzujícího rozsudku, které by jinak bez součinnosti a spolupráce obžalovaného zejména v tomto případě nebylo možné. V případě prohlášení viny obžalovaným umožňuje trestní řád dokonce možnost uložit trest pod samou spodní hranicí trestní sazby, byť si je obžalovaný vědom toho, že v jeho případě tato možnost (i vzhledem k ukládání souhrnného trestu) nepadá do úvahy, tak uložení nepodmíněného trestu při samé spodní hranici trestní sazby, za současného zohlednění ostatních relevantních okolností, již ovšem ano. Přesto okresní soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody ve výši uvedené výměře, což se vzhledem k jeho ohrožení dalším jistě vysokým nepodmíněným trestem skrze jeho další trestní řízení vedené nyní před Městským soudem v Brně a velmi nízkému věku blízkému věku mladistvému jeví jako trest likvidační. Dle obžalovaného soud svůj výrok o výši trestu zcela nedostatečně odůvodnil a především v rámci svých úvah naprosto nezohlednil, krom prohlášení viny, další okolnosti svědčící pro uložení výrazně nižšího trestu v souladu se zásadami ukládání trestů dle norem trestního práva, stejně jako samotného požadavku na přiměřenost trestu odpovídající všem okolnostem. Byť okresní soud jako polehčující okolnost zmiňuje věk obžalovaného jako blízký věku mladistvému, reálně tuto skutečnost do výše ukládaného trestu v komparaci s dalšími skutečnostmi nikterak nepromítl. Obžalovanému bylo přitom v době spáchání prvního dílčího skutku 20 let, v případě posledního dílčího skutku, za který je stíhán, čerstvých 21 let, což je sice věk, kdy je člověk dospělý a plně trestně odpovědný, ovšem míra a schopnost uvědomění si důsledků svých činů zdaleka nemusí být vyvinuta jako u člověka, který již má životní zkušenosti, kdy morální a mentální vyspělost pachatele by vzhledem k jeho věku, zázemí a osobnostním předpokladům měla být vždy soudem pečlivě posuzována, což dle obžalovaného soud v tomto případě neučinil. Okresní soud v souvislosti s tímto rovněž zcela nedostatečně zohlednil, že společně se souběžně běžícím trestním stíháním je obžalovaný zcela reálně ohrožen více než šesti lety odnětí svobody, což může být pro člověka jeho věku skutečně likvidační a takto potencionálně dlouhý trest odnětí svobody může zejména v případě prvního odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody vést k naprostému odcizení se běžnému životu a praktické nemožnosti úspěšného návratu do normální společnosti. Soud se dle obžalovaného zaměřil toliko na represivní složku trestu a upustil od dalších, zejména nápravné, preventivní a reparační. Kdy je otázkou, zda takto přísný trest může mít na obžalovaného jakýkoliv příznivý efekt a přeneseně rovněž pro společnost a pro poškozené stran značného ztížení možnosti náhrady škody po čas výkonu dlouhého trestu. Okresní soud zároveň v odstavci 11. odůvodnění napadeného rozsudku nezákonně přičítá obžalovanému k tíži jednání po vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové, tedy jeho jednání, pro které je souběžně nyní stíhán před Městským soudem v Brně, kdy toto jednání nemůže být posuzováno jako přítěžující okolnost či recidiva vůči pokračujícímu trestnému činu, pro který je stíhán v tomto řízení. Obžalovaný dále vytkl, že okresní soud do svých úvah o výši trestu naprosto nepromítl výši způsobené škody, vzhledem ke kvalifikované skutkové podstatě trestného činu, pro který je obžalovaný stíhán. Obžalovaný překročil hranici výše škody pro použití kvalifikované skutkové podstaty podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku o zcela minimální výši, a tedy způsobená škoda je při samé minimální hranici pro užití této kvalifikované skutkové podstaty, kdy tato skutečnost měla a musí být promítnuta do úvahy a uložení výše trestu. Oproti tomu, co je uváděno v odůvodnění napadeného rozsudku, má obžalovaný za to, že po prohlášení viny byl státním zastupitelstvím navrhován trest ve výši čtyř let. Byť se obžalovaný nachází ve značně tíživé rodinné situaci, kdy jeho otec, se kterým provozoval fungující podnikání (kdy manuální práci zastával právě obžalovaný), se v současné době potýká se závažným onemocněním (rakovinou) s těžkým průběhem a z důvodu své nemoci má invaliditu III. stupně a obžalovaný je jediný rodinný příslušník, který byl a může být otcí oporou v jeho nemoci a vůbec fungování a přesto, že obžalovaný k důkazu doložil prohlášení svého otce, tyto skutečnosti potvrzující a okresní soud toto prohlášení jako důkaz provedl, okresní soud tyto okolnosti byť náznakem nijak do úvah o

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

výši trestu opět nepromítl, ba co více, ani je náznakem nezmínil. Obžalovaný pochopitelně mohl mít tyto skutečnosti na mysli dříve, nicméně se jedná o objektivní situaci rodiny obžalovaného a na obžalovaném v současné době stojí jednak péče o otce a jednak možnost výdělků rodiny, kdy dle obžalovaného se opět jedná o relevantní skutečnosti pro úvahu o výši trestu. Podle obžalovaného mělo být rovněž zohledněno, že od spáchání posledního skutku, pro který je obžalovaný v tomto řízení trestně stíhán, uplynuly již déle než dva roky.

4. Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání brojil proti uložení trestu propadnutí zajištěných finančních prostředků ve výši 296 250 Kč, kdy se soud nikterak nezabýval původem a vlastnictvím těchto finančních prostředků, kdy tyto finanční prostředky nebyly ve vlastnictví obžalovaného, ale byly poskytnuty jeho otcem za účelem hrazení opravy vozidla a uhrazení škody způsobené poškozeným v trestní věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové sp. zn. 6 T 61/2021, která byla obžalovanému určena k náhradě. Ze strany otce se přitom nejednalo o půjčku, či dar, ale peněžní prostředky byly obžalovanému předány za účelem přímého uhrazení výše uvedených pohledávek a na obžalovaného tak nikdy nepřešlo vlastnictví těchto peněžních prostředků. Okresní soud se přitom v rámci svého rozsudku, povahou propadnutých peněžních prostředků nikterak nezabýval, a dle obžalovaného vzhledem k jejich povaze nemohl rozhodnout o jejich propadnutí. I pokud by soud prezentoval úvahu, na základě které by dospěl k závěru, že se jedná o peněžní prostředky obžalovaného, byl by uložený trest propadnutí opět zcela nepřiměřený vzhledem k již citelnému trestu odnětí svobody a zároveň nepříznivý pro poškozené trestnou činností obžalovaného, kdy ten by tyto mohl použít k jejich účelu, tedy náhradě škody poškozeným.

5. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a sám obžalovanému uložil trest odnětí svobody, a to trest nižší – přiměřený, ve výši dle své úvahy, a dále toliko trest propadnutí zajištěných telefonů, a to 1 ks mobilního telefonu zn. Alcatel a 2 ks mobilních telefonů zn. Apple a dále trest propadnutí 1 ks USB trezoru s přípojným kabelem.

6. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni intervenující ve veřejném zasedání u odvolacího soudu označila odvolání obžalovaného za nedůvodné a navrhla jeho zamítnutí postupem podle § 256 trestního řádu.

7. Rozsah přezkumné povinnosti odvolacího soudu stanoví odvolatel sám konkrétními námitkami uvedenými v odůvodnění odvolání. Z podnětu právě popsaného včasného odvolání obžalovaného proto Krajský soud v Plzni podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného oddělitelného výroku o trestu. Podle uvedeného zákonného ustanovení přitom odvolací soud k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání (tj. v daném případě na správnost výroku o trestu). Přezkoumal i správnost postupu řízení vydání rozsudku předcházejícího. Pokud jde o skutková zjištění nalézacího soudu a právní posouzení jednání obžalovaného, je třeba uvést, že okresní soud v projednávané věci postupoval podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu a přijal prohlášení viny obžalovaného (který ve smyslu tohoto ustanovení trestního řádu prohlásil, že je vinen spácháním skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací těchto skutků uvedenou v obžalobě) a dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprováděl. Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že neshledal důvod (§ 254 odst. 2 trestního řádu a § 206c odst. 7 trestního řádu), který by ho opravňoval přezkoumávat zákonnost a odůvodněnost výroku o vině napadeného rozsudku. Rovněž je třeba doplnit, že napadený rozsudek je přezkoumáván výlučně na podkladě odvolání podaného ve prospěch obžalovaného a odvolací soud je vázán zákazem reformace in peius, tj. zákazem změny k horšímu, zakotveným v ustanovení § 264 odst. 2 trestního řádu.

8. Takto limitován v rozsahu své přezkumné činnosti nemohl proto krajský soud v odvolacím řízení napravit ani pochybení týkající se právní kvalifikace stíhaného jednání spočívající v tom, že při správném použití zákona nemělo být celé stíhané jednání posuzováno jako dílčí útoky téže

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

pokračující trestné činnosti. To bylo zjevně způsobeno tím, že byt' si okresní soud byl vědom toho, že se obžalovaný před projednávanou trestnou činností, konkrétně v období od 8. 6. 2020 do 4. 10. 2020, dopustil jednání (46 dílčích útoků), které naplňovalo skutkovou podstatu stejného trestného činu, a jak vyplývá z popisu skutku ve výroku o vině pod bodem II. rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2021 sp. zn. 6 T 61/2021, toto jednání bylo spojeno podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku, nijak se nevyporádal s otázkou toho, zda je toto jednání možno posoudit ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti specifikované ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body 1) až 177) a dále 185) až 205) jako dílčí útoky pokračujícího trestného činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku či nikoliv. A v návaznosti na to okresní soud neřešil ani otázku toho, zda nyní stíhané jednání pod body 178) až 184) výroku o vině napadeného rozsudku, jehož se obžalovaný měl dopustit poté, co mu bylo dne 4. 3. 2021 v 09:30 hodin doručeno usnesení o zahájení jeho trestního stíhání pro jednání, z něhož byl uznán vinným ve výše zmiňované věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021, mělo být podle § 12 odst. 11 trestního řádu posuzováno jako nové skutky (tzn. jako další pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku). Za naznačené situace je zřejmé, že okresní soud primárně neměl zmiňované prohlášení viny obžalovaného přijmout (§ 206c odst. 5 trestního řádu). Nicméně současně je nutno dodat, že i v případě, že by zde byly splněny podmínky pro přezkum výroku o vině napadeného rozsudku a pro provedení korekce týkající se právní kvalifikace právě popsáním způsobem, naznačená korekce právní kvalifikace by v důsledku znamenala, že by bylo jednání obžalovaného popsané ve výroku o vině napadeného rozsudku posouzeno ve srovnání s právní kvalifikací užitou v napadeném rozsudku jako více týchž pokračujících trestných činů (tj. dvou pokračujících trestných činů podvodu, přičemž v případě prvního z nich by se jednalo o tento trestný čin v jeho kvalifikované skutkové podstatě podle odst. 4 písm. d) trestního zákoníku). Dále je nutno zdůraznit, že tato korekce by nezměnila nic na závěru o tom, že se obžalovaný celé nyní souzené trestné činnosti dopustil předtím, než-li byl dne 16. 8. 2021 vyhlášen rozsudek Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021, a že by bylo namíste v souladu s ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložení souhrnného trestu za celou takto sbíhající se trestnou činnost. Resp. v případě takové korekce by bylo namíste ukládat i za užití § 45 odst. 1 trestního zákoníku trest společný souhrnný, nicméně takový trest by byl obžalovaného shodně jako v případě právní kvalifikace stíhaného jednání užitě okresním soudem trest ukládán za celkem tři trestné činy podvodu, jichž se dopustil před výše zmiňovaným datem 16. 8. 2021, a to podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, tedy dle § 209 odst. 4 trestního zákoníku. Tzn. že nelze proto ani dovodit, že by odvolatelem vytykána vady (nepřiměřenost druhu a výše uložených trestů, resp. nepřiměřená výměra nepodmíněného trestu odnětí svobody a nesplnění podmínek pro uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty) měly svůj původ v jím odvoláním nenapadeném výroku o vině, ani že by naznačené nevytykané pochybení bylo možno považovat za vady mající vliv na správnost odvoláním napadeného výroku o trestu (které by bylo možno zhojit při respektování výše zmiňované zásady zákazu reformace in peius). V podstatě totéž lze uvést i o zřejmé nesprávnosti, již se okresní soud dopustil v návětí skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku. Na tomto místě totiž okresní soud v části týkající se vymezení doby páčání předmětné trestné činnosti namísto období od 6. 10. 2020 do 12. 3. 2021 (tj. způsobem souladným s prohlášením viny obžalovaného, které okresní soud přijal) uvedl údaj od 6. 10. 2020 do, 2. 3. 2021“. Skutečnost, že jde v daném případě o zřejmou nesprávnost, lze pak usuzovat zejména z toho, že následně v jednotlivých bodech skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku uvedl dobu jejich páčání v souladu s přijatým prohlášením viny obžalovaného, podle nichž došlo k útokům pod body 176) až 184) v období od 3. 3. 2021 do 12. 3. 2021.

9. V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, se soud prvního stupně nedopustil takových podstatných vad řízení předpokládaných ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, pro které by bylo bezpodmínečně nutno napadený rozsudek rušit. Existenci takových vad

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

ostatně odvolatel ani nevytýkal. Orgány přípravného řízení i soud prvního stupně dodržely právo obžalovaného na obhajobu, které nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno.

10. Ve vztahu k procesnímu postupu okresního soudu v nyní projednávané věci je však třeba zmínit a okresnímu soudu vytknout níže popsaná pochybení (byť tato nelze bez dalšího považovat i vzhledem k tomu, že podané odvolání směřuje výlučně do výroku o trestu napadeného rozsudku, za podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu), a to zejména z důvodu, aby se jich v dalším řízení vyvaroval. Konkrétně jde zejména o to, že napadený rozsudek zcela neodpovídá požadavkům na něj kladeným v ust. § 125 a následujících trestního řádu. Přestože jde totiž v případě napadeného rozsudku o odsuzující rozsudek, jímž jsou obžalovanému ukládány mj. sankce, které jsou majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (tj. trest propadnutí věci a trest propadnutí náhradní hodnoty), tento v rozporu s ust. § 125 odst. 4 trestního řádu neobsahuje poučení poškozených o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Rovněž je třeba okresní soud upozornit na to, že jím zvolený postup spočívající v tom, že písemné vyhotovení napadeného rozsudku absentuje odůvodnění výroku o vině, nemá oporu v trestním řádu. Dále je třeba i konstatovat, že se krajský soud neztotožňuje ani s tím, jakým způsobem okresní soud poté, co byla ve věci dne 1. 2. 2023, podána obžaloba, načasoval své rozhodnutí podle § 44 odst. 2 trestního řádu o tom, že poškození mohou svá práva v tomto trestním řízení uplatňovat pouze prostřednictvím společného zmocněnce, kterého si zvolí (tj. že o této otázce rozhodl usnesením vydaným dne 7. 2. 2023, tedy ve stejný den, v němž i současně stanovil termín hlavního líčení na den 8. 3. 2023, v důsledku čehož měli poškození min. časový prostor k tomu, aby si zvolili společného zmocněnce a jeho prostřednictvím uplatnili nejpozději u zmiňovaného hlavního líčení před zahájením dokazování své návrhy na náhradu škody, jež jim byla způsobena).

11. Jak již bylo tedy výše konstatováno, odvolací soud byl výše naznačeným způsobem limitován v rozsahu své přezkumné činnosti a neměl zákonný důvod jakkoli zasahovat do výroku o vině, svoji činnost tak zaměřil pouze proti napadenému výroku o trestu.

12. Ve vztahu k rozhodnutí o druhu trestních sankcí provedl okresní soud v zásadě dostatečné dokazování. Krajský soud považuje dokazování provedené okresním soudem a doplněné v odvolacím řízení v tomto směru za úplné. V odvolacím řízení bylo přitom dokazování doplněno některými listinnými důkazy. Zejména pak aktuálními osobními výkazy obžalovaného (tj. opisem z evidence rejstříku trestů, opisem z evidence přestupků, zprávou Úřadu práce České republiky, zprávou příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, výpisem z živnostenského rejstříku a hodnocením z výkonu vazby). Rovněž byly k důkazu provedeny při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu kromě zprávy o výsledku finančního šetření k osobě obžalovaného vypracované již v průběhu přípravného řízení (podle níž není obžalovaný vlastníkem nemovitého majetku či motorového vozidla) i příslušné listiny z připojeného spisu o předchozím odsouzení obžalovaného ve věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021.

13. K důkazu byl při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu konstatován i protokol o zadržení obžalovaného v nyní projednávané věci ze dne 19. 3. 2021. V uvedený den v 07:48 hodin byl obžalovaný zadržen policejním orgánem na parkoviště ve [obec], v [anonymizováno] ulici ve vozidle zn. Chrysler PT Cruiser, máje u sebe finanční hotovost v celkové výši 296 250 Kč (z toho 200 000 Kč v černém sáčku), ze zadržení byl téhož dne ve 20:00 hodin propuštěn. Dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací] uvedenou finanční hotovost obžalovaný vydal téhož dne policejnímu orgánu. Z potvrzení o uložení finančních prostředků na č.l. 790-791 spisu, které bylo rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

konstatováno k důkazu, byly tyto finanční prostředky uloženy na bankovním účtu vedeném u České národní banky č. [bankovní účet]. Usnesením policejního orgánu ze dne 23. 3. 2021, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2021, bylo rozhodnuto o zajištění těchto finančních prostředků jako náhradní hodnoty podle § 79g odst. 1 trestního řádu (stížnost obžalovaného proti němu podaná byla zamítnuta). Dne 19. 3. 2021 pak obžalovaný dále vydal policejnímu orgánu i 1 ks mobilního telefonu zn. Alcatel a 2 ks mobilních telefonů zn. Apple (což bylo zjištěno z protokolu o vydání věci sepsaného výše specifikovaným policejním orgánem ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací]) a dále 1 ks USB trezoru s přípojným kabelem (což bylo zjištěno z protokolu o vydání věci sepsaného výše specifikovaným policejním orgánem ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací]).

14. Dále pak, a to při respektování zásady presumpce nevinny, byly opatřeny a k důkazu provedeny listiny týkající se věci nyní probíhajícího trestního stíhání obžalovaného v jiné trestní věci, v níž je obžalovaný od 21. 9. 2022 stíhán vazebně a která se aktuálně nachází ve stádiu řízení před soudem. Je vedena u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 91/2023 na základě obžaloby ze dne 16. 5. 2023, v níž je obžalovanému kladeno za vinu spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit v období od 8. 4. 2021 do 20. 9. 2022 celkem 180 útoky. V uvedené věci bylo dne 7. 6. 2023 konáno hlavní líčení, které bylo odročeno na den 22. 6. 2023 (a tedy v ní nebylo o vině obžalovaného dosud rozhodováno).

15. Na tomto místě je možno přisvědčit odvolateli v tom, že argumentace okresního soudu v odstavci 11. odůvodnění napadeného rozsudku, v němž se zmiňuje mj. o tom, že obžalovaný sám ve své výpovědi připustil, že v trestné činnosti pokračoval až do svého vzetí do vazby, zcela nereflkuje zásadu presumpce nevinny. Naopak jako nedůvodnou je pak nutno označit, a to právě s odkazem na zmiňovanou zásadu presumpce nevinny (při jejímž respektování nelze výsledek tohoto jiného trestního stíhání předjímat) další námitku odvolatele týkající se tohoto trestního stíhání obžalovaného v jiné trestní věci, uplatněnou v rámci jeho obhajoby (a to v kontextu předešle zmíněné námítky přitom poněkud nekonzistentně), podle níž měl okresní soud při ukládání trestu zohlednit skutečnost, že je obžalovaný společně právě s tímto dalším probíhajícím trestním stíháním zcela reálně ohrožen více než šesti lety odnětí svobody.

16. Rovněž byl k důkazu proveden při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu i obžalovaným doložený posudek o invaliditě jeho otce [jméno] [příjmení] ze dne [datum], podle něhož byl jmenovaný shledán z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, v důsledku čehož klesla jeho pracovní schopnost o 70 %, invalidním (s tím, že se jedná o invaliditu třetího stupně). Žádná ze stran doplnění dokazování v odvolacím řízení nad rámec výše uvedeného nenavrhovala.

17. Dále lze konstatovat, že okresní soud při ukládání trestu zohlednil zákonná hlediska uvedená v § 38 a § 39 trestního zákoníku, řádně se zabýval povahou trestné činnosti, okolnostmi jejího spáchání, jakož i osobou obžalovaného a přihlédl ke skutečnostem svědčícím ve prospěch i neprospěch obžalovaného. Obžalovanému byl okresním soudem ukládán souhrnný trest za celkem tři trestné činy, tj. za nyní souzený pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a dále za pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku a za pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, z nichž byl uznán vinným ve věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021, jichž se dopustil před výše zmiňovaným rozhodným datem 16. 8. 2021 (k tomu blíže viz výše v odstavci 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Uvedený trest mu byl přitom okresním soudem správně ukládán podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, tj. dle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, podle něhož je pachatel ohrožen trestem odnětí svobody od dvou do osmi let. Souhrnný trest přitom nesmí být mírnější než trest předešlý (tj. než trest odnětí svobody v trvání dvou let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří roků).

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

18. K osobě obžalovaného je možno uvést, že tento je svobodný, bezdětný, má střední odborné vzdělání – je vyučen v oboru rekondiční trenér a masér. Před vzetím do vazby v jiné trestní věci, v níž se aktuálně (od září 2022) nachází, dle svého vyjádření přibližně deset měsíců vykonával brigády a společně se svým otcem se zabýval činností spočívající v renovování a úpravě vozidel s tím, že v té době vydělával přibližně 100 000 Kč měsíčně. Pokud jde o otce obžalovaného, s nímž měl výše zmíněným způsobem podnikat, k jeho osobě obžalovaný doložil posudek o invaliditě z roku 2018, podle něhož byl otec obžalovaného shledán z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, v důsledku čehož klesla jeho pracovní schopnost o 70 %, invalidním (s tím, že se jedná o invaliditu třetího stupně). Obžalovaný tvrzené skutečnosti týkající se nepříznivého zdravotního stavu jeho otce i společného podnikání s otcem ve výše zmíněném období pak potvrdil i otec obžalovaného ve svém písemném vyjádření ze dne 7. 2. 2023, které bylo k důkazu provedeno již při hlavním líčení před okresním soudem. Dle zprávy úřadu práce obžalovaný nebyl nikdy veden v evidenci uchazečů u zaměstnání u úřadu práce. Dle zprávy okresní správy sociálního zabezpečení nebyl v minulosti nikde zaměstnán, do 16. 3. 2023 byl veden v evidenci osob samostatně výdělečně činných. Z výpisu z živnostenského rejstříku bylo v tomto směru zjištěno, že obžalovaný je od 17. 9. 2021 držitelem živnostenského oprávnění na předmět podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (kdy jedním z oborů takové činnosti je údržba motorových vozidel a jejich příslušenství). V opisu z evidence přestupků má obžalovaný uveden jeden záznam o přestupkovém jednání z roku 2021 (konkrétně o přestupku proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, za který mu byla rozhodnutím Města Louny č. j. [spisová značka] [rok] [spisová značka] ze dne 18. 1. 2022, které nabylo právní moci dne 16. 2. 2022, uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. V opisu z rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam, a to o odsouzení v již věci zmíněné trestní věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021, jedná se tedy výlučně o odsouzení pro sbíhající se trestnou činnost, za níž je mu nyní ukládán souhrnný trest. Jak již bylo výše zmíněno, obžalovaný se od 21. 9. 2022 nachází ve výkonu vazby v jiné trestní věci (v již rovněž výše zmíněné trestní věci vedené nyní u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 91/2023), dle aktuálního hodnocení obžalovaného z výkonu vazby není k jeho chování ze strany Vězeňské služby České republiky žádných negativních připomínek a dosavadní průběh výkonu vazby je hodnocen jako bezproblémový. Škodu způsobenou stíhanou trestnou činností obžalovaný dosud ani zčásti neuhradil.

19. Pokud jde o polehčující a přitěžující okolnosti, krajský soud ve shodě s okresním soudem u obžalovaného shledal existenci přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku spočívající v tom, že spáchal více trestných činů. Rovněž je nutno jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku zhodnotit skutečnost, že čin obžalovaný spáchal po předchozím uvážení, a dále ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku, že čin spáchal více útoky, na více osobách a po delší dobu. Na druhé straně lze ve shodě s argumentací okresního soudu v odůvodnění napadeného rozsudku za polehčující okolnost považovat, že se obžalovaný ke stíhanému jednání doznal (§ 41 písm. l) trestního zákoníku) a prohlásil svoji vinu, v důsledku čehož došlo k významnému zjednodušení probíhajícího trestního řízení. Dále lze obžalovanému přiznat i polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. f) trestního zákoníku spočívající v tom, že čin spáchal zčásti ve věku blízkém věku mladistvých (v době počátku páchaní sbíhající se trestné činnosti, za kterou je mu nyní trest ukládán, tj. od 21. 12. 2019 do 12. 3. 2021, bylo obžalovanému necelých dvacet let, v době poslední z útoků stíhané trestné činnosti mu pak bylo dvacet jedna let). Pokud jde o existenci případných dalších polehčujících okolností podle § 41 trestního zákoníku, které okresní soud výslovně nezmínil v odůvodnění napadeného rozsudku, je třeba dále uvést, že obžalovanému ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje, že před spácháním sbíhající se trestné činnosti, za níž je mu nyní trest ukládán, vedl řádný život. Dále mu polehčuje (a v tomto směru je třeba přisvědčit argumentaci odvolatele) i to, že nyní souzeným pokračujícím zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku způsobil

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

nižší škodu ve smyslu ve smyslu § 41 písm. i) trestního zákoníku. Tzn. ve vztahu k výši škody, jaká je minimálně potřebná pro naplnění kvalifikované skutkové podstaty nyní souzeného zločinu, podle níž je obžalovaný odsuzován, tj. značné škody ve smyslu § 138 písm. d) trestního zákoníku, za kterou se považuje částka dosahující škody nejméně 1 000 000 Kč (další kategorií škody je přitom škoda velkého rozsahu, za níž je považována částka 10 000 000 Kč), neboť výše škody způsobená uvedeným zločinem jen mírně převyšuje uvedenou dolní hranici značné škody.

20. S ohledem na dosud uvedené skutečnosti okresní soud akceptoval argumentaci a úvahy okresního soudu, na základě nichž se rozhodl obžalovanému uložit druh trestu již v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody. Rovněž pak při zvažování toho, zda je nutno na obžalovaného působit přímým výkonem trestu odnětí svobody, či je možno jeho výkon podmíněně odložit (případně za současného uložení dohledu v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem), se krajský soud i s přihlédnutím k výše zmíněným relevantním skutečnostem (zejména s ohledem na rozsah trestné činnosti, za níž je obžalovanému trest ukládán, a delší dobu jejího páčání) ztotožnil se závěrem okresního soudu, že je vyloučena možnost působit na obžalovaného ještě trestem odnětí svobody podmíněně odloženým či podmíněně odloženým trestem odnětí svobody s dohledem, přičemž za popsané situace by vzhledem k jeho osobě uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život. Odvolací soud se tedy v otázce druhu ukládaného trestu ztotožnil se závěry nalézacího soudu, pokud však jde o jeho výměru, oproti okresnímu se domnívá, a to i s přihlédnutím k tomu, že jde o první nepodmíněný trest odnětí svobody ukládaný obžalovanému, že postačí uložení tohoto druhu trestu v kratší výměře. Z dosud výše uvedeného je patrné, že má krajský soud za to, že okresní soud ne zcela odpovídajícím způsobem zhodnotil všechny relevantní skutečnosti, resp. poněkud podcenil v dané věci existující polehčující okolnosti, které je třeba brát v úvahu, a v důsledku toho se jeví ukládání souhrnného trestu odnětí svobody ve výměře zvolené okresním soudem jako nepřiměřeně přísné. Jak již bylo zmíněno, obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody od dvou do osmi let. Odvolací soud tak z důvodů § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu k odvolání obžalovaného zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a znovu rozhodl tak, že mu uložil sice shodně jako okresní soud již nepodmíněný trest odnětí svobody, ale ve výměře nižší, tj. uložil mu souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří roků, tedy v jedné šestině (tj. ještě blíže spodní hranici) zákonné trestní sazby. Takto uložený trest považuje krajský soud, a to i s ohledem na obžalovanému níže zmiňované jemu současně ukládané další druhy trestů, za přiměřený závažnosti dané trestné činnosti i všem okolnostem na straně obžalovaného (tj. i při přihlédnutí k jím zmiňované době cca dvou let uplynulých od spáchání posledního z útoku nyní souzené trestné činnosti) a odpovídající všem zákonným podmínkám.

21. Vzhledem k argumentaci obžalovaného v podaném odvolání je pak dále třeba doplnit, že pokud obžalovaný v podaném odvolání argumentoval jeho rodinnými poměry, zejména pak nepříznivým zdravotním stavem jeho otce, tato skutečnost sama o sobě za již výše popsaných skutečností zjištěných k jeho osobě nemůže zvrátit již prezentovaný závěr soudu o tom, že je mu namíste uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v již výše uvedené výměře, když to, jaké důsledky může mít jeho protiprávní jednání na jeho osobní život (a v návaznosti na to i na jeho rodinu), si měl obžalovaný uvědomit dříve. Z obžalovaným doloženého posudku o invaliditě jeho otce je přitom mj. zřejmé, že otec obžalovaného trpěl závažnými zdravotními problémy již v období předcházejícím spáchání projednávané trestné činnosti obžalovaným.

22. Zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou odpovídá příslušným zákonným ustanovením, jak uvedl již soud prvního stupně v odůvodnění svého rozsudku, a na těchto závěrech se nic nezměnilo. Vzhledem ke skutečnosti, že u obžalovaného nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (do níž jsou zařazováni pachatelé, kterým byl uložen výjimečný trest, kterým byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, kterým byl za zvláště závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo kteří byli odsouzeni za úmyslný trestný čin a

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

v posledních pěti letech uprchli nebo se pokusili uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence), byl pro výkon uloženého trestu dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

23. Důvod, pro který krajský soud přistoupil z podnětu odvolání obžalovaného ke změně, resp. ke zrušení i oddělitelných výroků napadeného rozsudku týkajících se trestu propadnutí věci a trestu propadnutí náhradní hodnoty a k opětovnému uložení těchto druhů trestů způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku, spočíval výlučně v tom, že tímto způsobem naprávil nedostatky těchto výroků napadeného rozsudku ve specifikaci věcí, již se tyto tresty týkaly, aby byla vedle druhu trestu též jednoznačně označena věc, která propadá, aby při výkonu nemohla být zaměněna s jinou věcí. A současně zhojil i skutečnost, že v případě okresním soudem ukládaného trestu propadnutí náhradní hodnoty bylo i neúplně označeno zákonné ustanovení, podle něhož byl tento druh trestu obžalovanému uložen.

24. K tomu je třeba dále uvést, že odvolací námitku obžalovaného uplatněnou ve vztahu k trestu propadnutí náhradní hodnoty, který byl obžalovanému vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody napadeným rozsudek dále uložen, odvolací soud posoudil jako nedůvodnou. Nálezací soud tedy nepochybil, pokud rovněž uložil obžalovanému trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finančních prostředků ve výši 296 250 Kč. Takto uložený trest propadnutí náhradní hodnoty odpovídá všem zákonným hlediskům vymezeným v § 71 odst. 1 trestního zákoníku. Jedná se finanční prostředky v již zmíněné výši, které obžalovaný vydal v hotovosti po svém zadržení dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací] Tyto byly ještě v průběhu přípravného řízení zajištěny ve smyslu § 79g odst. 1 trestního řádu na základě usnesení zmíněného policejního ze dne 23. 3. 2021 [číslo jednací], které nabylo právní moci dne 14. 4. 2021 (stížnost obžalovaného proti němu podaná byla zamítnuta jako nedůvodná usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 14. 4. 2021 sp. zn. 1 Nt 2603/2021). Tyto prostředky jsou uloženy na bankovním účtu vedeném u České národní banky č. [bankovní účet]). Je třeba zdůraznit, že účelem propadnutí náhradní hodnoty je zajistit a konfiskovat ekvivalent výnosu z trestné činnosti, pokud nelze zajistit přímo konfiskací výnosů z trestné činnosti. Obžalovaný je odsuzován za trestný čin, jehož zákonným znakem je způsobení škody na cizím majetku. Z výroku o vině napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá, že za bezprostřední výnos ze stíhané trestné činnosti je nutno považovat finanční částku 1 197 390,30 Kč (tj. celkovou částku, o kterou obžalovaný sebe stíhaným jednáním obohatil), ohledně níž by přicházelo v úvahu uložení trestu propadnutí věci ve smyslu § 70 odst. 1 trestního zákoníku. Uložení trestu propadnutí věci, která je bezprostředním výnosem trestné činnosti, však bylo v nyní projednávané věci zmařeno vzhledem k tomu, že (jak vyplývá z výpovědi obžalovaného v hlavním líčení před okresním soudem) obžalovaný s penězi získanými touto trestnou činností již nedisponuje (spotřeboval je). Dle výpovědi obžalovaného tyto peníze utratil za cestování a za náklady spojené s pronájmem bytu, tedy naložil s nimi takovým způsobem, který má za důsledek, že z nich již nebude možné získat nějaký profit. Základní podmínka pro vyslovení trestu propadnutí náhradní hodnoty spočívající v tom, že pachatel věc, kterou by bylo možné prohlásit za propadlou, mj. zužitkoval, zejména spotřeboval, anebo jinak její propadnutí zmařil, byla tedy jednoznačně splněna. Dále je třeba zdůraznit, že náhradní hodnotou, jejíž propadnutí lze uložit, může být jakákoli věc náležející pachateli. Není podstatné, zda taková věc má nějaký vztah ke stíhanému trestnému činu či nikoliv. Pokud se obžalovaný ve své výpovědi v hlavním líčení před okresním soudem vyjádřil tak, že v případě zmíněné zajištěné finanční částky jde o část z peněz, které mu předtím v celkové výši 300 000 Kč půjčil jeho otec, tak tato skutečnost vyslovení jejího propadnutí jakožto trestu propadnutí náhradní hodnoty nebrání. Konkrétně v této souvislosti obžalovaný ve své výpovědi uvedl toliko, že: „ Tu částku 300 000 Kč mi půjčil táta. Z toho 100 000 Kč bylo na opravu auta, které jsem v zimě naboural, a 200 000 Kč pro poškozené z toho rozsudku v Hradci“ V případě peněz jde o zastupitelnou věc. Půjčil-li tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

otec obžalovaného obžalovanému peníze a tyto mu reálně předal, mohl je obžalovaný užít podle libosti a po čase vrátit věc stejného druhu (§ 2390 občanského zákoníku, podle něhož přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce). Povinnost zapůjčitele přenechat věc vydlužiteli se přitom dá vyložit tak, že zapůjčitel převádí vlastnické právo k přenechávané věci na vydlužitele (Vydlužitel je oprávněn s těmito věcmi volně nakládat, takže je může i spotřebovat nebo i zcizit, neboť na něho je převedeno vlastnické právo k těmto věcem. Předmětem jeho závazku je vrácení jiných věcí, avšak věcí téhož množství a druhu.). Současně je třeba doplnit, že ze zmíněného vyjádření obžalovaného v jeho výpovědi ani nevyplývá, že by se konkrétně on v této souvislosti nějak zavázal, že půjčené peníze použije pouze smluveným způsobem. Obhajoba obžalovaného uplatněná až v odůvodnění podaného odvolání, podle níž měly být předmětné peněžní prostředky obžalovanému předány za účelem přímého uhrazení opravy vozidla a škody způsobené poškozeným v trestní věci vedené Okresním soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 6 T 61/2021, proto neodpovídá výsledkům ve věci provedeného dokazování. Ve vztahu k výši trestu propadnutí náhradní hodnoty je třeba ještě doplnit, že může být uložen max. v takové výši, která odpovídá hodnotě věci, již se mohl týkat trest propadnutí, který pachatel svým jednáním zmařil. Tj. v nyní projednávané věci by přicházelo v úvahu uložení tohoto druhu trestu max. do výše 1 197 390,30 Kč Ani z tohoto pohledu proto nelze považovat tento obžalovanému ukládaný trest (tj. propadnutí náhradní hodnoty – finančních prostředků ve výši 296 250 Kč) za trest nepřiměřený.

25. V nyní projednávané věci pak byly splněny i všechny zákonné podmínky k tomu, aby byl obžalovanému vedle již zmiňovaného trestu odnětí svobody a trestu propadnutí náhradní hodnoty uložen rovněž podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku i trest propadnutí věci, a to 1 ks mobilního telefonu zn. Alcatel a 2 ks mobilních telefonů zn. Apple, které obžalovaný vydal dle protokolu o vydání věci sepsaném Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Územní odbor Karlovy Vary, oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 3. 2021 [číslo jednací], a dále 1 ks USB trezoru s přípojným kabelem, který obžalovaný vydal dle protokolu o vydání věci sepsaném tímž policejním orgánem téhož dne pod [číslo jednací]. Takto uložený trest propadnutí věci odpovídá všem zákonným hlediskům. Jedná se o věci, které byly vydány obžalovaným dne 19. 3. 2021 vydány policejnímu orgánu a které byly použity k páčání trestné činnosti popsané ve výroku o vině napadeného rozsudku či k páčání takové trestné činnosti určeny, tj. jde o nástroj trestné činnosti ve smyslu § 135a trestního zákoníku O vlastnickém právu obžalovaného k těmto věcem není pochyb.

26. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2021 sp. zn. 6 T 61/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

27. Lze shrnout, že odvolací soud shledal obžalovanému okresním soudem uložený trest z důvodů uvedených v odstavci 20. odůvodnění tohoto rozhodnutí jako trest nepřiměřeně přísný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Z důvodů uvedených v odstavcích 20. a 23. až 25. odůvodnění tohoto rozhodnutí proto krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a o této otázce v rozsahu zrušení i znovu rozhodl, když obžalovanému uložil trest, který považuje za přiměřený závažnosti dané trestné činnosti i okolnostem na straně obžalovaného, tj. souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v nižší výměře oproti tomu, jak byl uložen v napadeném rozsudku. A to v kombinaci s trestem propadnutí náhradní hodnoty a s trestem propadnutí věci, které uložil ve shodě s tím, jak bylo koncipováno v napadeném rozsudku.

28. Ze všech právně uvedených skutečností vyplývá, že krajský soud shledal odvolání obžalovaného důvodným, byť ne v plném rozsahu. Proto k jeho odvolání zrušil odvolací soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), e) odst. 2 trestního řádu ve výroku o trestu a sám podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu v rozsahu tohoto zrušení rozhodl. Pro úplnost pak dodává, že jinak (tzn. ve výroku o vině) zůstal napadený rozsudek beze změny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Poškození mají možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Plzeň 21. 6. 2023

JUDr. Pavel Fait, v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hřímanová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.